

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/7/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010412
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4425010412.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27.11.2025 sp. zn. 2Nt/28/2025-51, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28. januára 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudkyňa Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/19/2022 zo 06.04.2023, právoplatným 10.06.2023, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Súd I. stupňa uviedol, že odsúdený návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že mu nebol doručený rozsudok zo 06.04.2023 napriek tomu, že v spise sa nachádza doručienka, že hlavné pojednávanie zo 06.04.2023 bolo vykonané v rozpore s Trestným poriadkom, pretože na taký postup neboli splnené podmienky napriek písomným podaniam, ktoré ním vyhotovené ani podpísané neboli, došlo k porušeniu práva na obhajobu odsúdeného, pretože nebol riadne vyrozumený o vyšetrovacom úkone – preštudovaní spisu konanom dňa 17.03.2022 a dôkaz znaleckým posudkom znalca Ing. Ladislava Bedecsa bol na hlavnom pojednávaní dňa 25.10.2022 vykonaný nezákonne, pretože znalec bol v tom čase podľa neho mŕtvy. Uviedol, že na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného, ktorý návrh rozšíril o ďalší dôvod majúci za to, že mu bol aj trest uložený nezákonne, keďže trest mu bol uložený s použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák.

Poukázal na spisový materiál vzťahujúci sa na prejednávajúcu vec s tým, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/19/2022 zo 06.04.2023, právoplatným 10.06.2023 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa vo výmere 7 rokov a 4 mesiace, so zaradením na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, tiež mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/132/2019 z 10.08.2022, právoplatného v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/84/2022 z 08.02.2023 a bolo tiež rozhodnuté o uplatnenom nároku na náhradu škody. Uviedol, že rozsudok bol vyhlásený na hlavnom pojednávaní 06.04.2023, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 ods. 3 Tr. por. s poukazom na súdu dňa 30.03.2023 a 21.03.2023 doručené žiadosti obžalovaného o vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí došiel k záveru, že z odsúdeným podaného návrhu na povolenie obnovy konania nevyplývajú žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, t. j. také, ktoré by vyšli najavo po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku sp. zn. 1T/19/2022, a ktoré by súčasne samé

o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutie o vine alebo o treste v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Mal za to, že argumenty odsúdeného ako procesné pochybenia súdu, spočívajúce v nesplnení podmienok na vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, tiež v nezákonnom procesnom postupe súdu pri výkone znaleckého posudku znalca Ing. Bedecsa, v odsúdeným tvrdenom porušení jeho práva na obhajobu v súvislosti s preštudovaním spisu po skončení vyšetrovania, v absencii doručenia mu rozsudku súdu a aj v chybnom použití ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu, nie sú novými skutočnosťami v zmysle skutkových zistení ako ani dôkazmi o takýchto skutočnostiach, ale predstavujú výlučne spochybňovanie zákonnosti procesného postupu súdu v pôvodnom konaní a pri vykonávaní dôkazov, na ktorý prieskum návrh na povolenie obnovy konania neslúži rovnako, ako neslúži na preskúmavanie zákonnosti samotného v pôvodnom konaní vyhláseného rozsudku, vrátane správnosti aplikácie ustanovení Trestného zákona pri ukladaní trestu. Zároveň nepovažoval za potrebné vykonávať žiadne ďalšie dôkazy a to ani odsúdeným navrhované znalecké grafologické skúmanie, ktoré smerovalo k objasňovaniu skutočností pre rozhodnutie súdu o dôvodnosti podaného návrhu z vyššie uvedených dôvodov irelevantných a navrhované doplnenie dokazovania odmietol. K námietke odsúdeného smerujúcej voči aplikácii ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. uviedol, že ani táto nie je skutočnosťou ani dôkazom súdu skôr neznámym v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., ale predstavuje výlučne snahu odsúdeného o neprípustnú revíziu právoplatného odsudzujúceho rozsudku, na ktorú obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži.

Záverom uviedol, že odsúdeným uvádzané dôvody v podanom návrhu na obnovu konania vyhodnotil z hľadiska podmienok podľa § 394 ods. 1 Tr. por. za nespôsobilé, či už samé o sebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste a keďže návrh neobsahoval ani iné dôvody na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por., jeho návrh zamietol.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že už na verejnom zasadnutí podal námietku porušenia zákona a závažné pochybenia súdu spočívajúce v tom, že rozsudkom sp. zn. 1T/19/2022 mu bol uložený trest, aj keď neboli splnené zákonné podmienky. Uviedol, že týmto rozsudkom mu bol uložený navýšený súhrnný trest nepodmienečný vo výmere 7,4 roka s použitím zásady § 41 ods. 2 Tr. zák., pričom poukázal na R 40/1971 I. a R 57/1972 II.

Navrhol, aby krajský súd po prešetrení správnosti uznesenia, ako aj konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, vyslovil, že bol porušený zákon v neprospech obvineného a bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a spravodlivý proces a zároveň nezákonné uznesenie zrušil a povolil obnovu konania.

Následne sťažnosť dvakrát doplnil podaním v ktorých opakovane uviedol, že uložený trest rozsudkom sp. zn. 1T/19/2022 mu bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a navrhol, aby súd konajúci o sťažnosti vyslovil, že bol porušený zákon v jeho neprospech a následne obnovu konania pre iné dôvody povolil. Sťažnosť odôvodnil aj prostredníctvom obhajcu s tým, že sa nestotožňuje so závermi prezentovanými súdom v sťažnosťou napadnutom uznesení a toto považuje za nezákonné a nesprávne, najmä čo do právnych záverov o tom, čo môže a čo nemôže byť novým dôkazom alebo skutočnosťou, ktorou možno účinne odôvodniť návrh na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por.

Zároveň namietal postup súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia a to najmä v tom, že odmietol vykonať dokazovanie, resp. objasniť skutočnosti podstatné pre rozhodnutie, hlavne vo vzťahu k navrhovanému znaleckému skúmaniu, ktorým by boli preukázané tvrdené skutočnosti o nezákonne vykonanom hlavnom pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok v pôvodnom konaní. Opakovane nepovažoval za správny a súladný so zákonom výklad pojmov nová skutočnosť a nový dôkaz, ktoré sú obsiahnuté v ustanovení § 394 Tr. por. Zastal názor, že nové skutočnosti a nové dôkazy, na ktoré poukazoval v návrhu, nemožno odmietat' len s poukazom na to, že ním namietaný nezákonný postup OČTK a porušenie procesných noriem nie sú nové skutočnosti a ani dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Uviedol, že predčasnosť rozhodnutia o zamietnutí návrhu je daná tým, že súd I. stupňa rozhodol predčasne bez riadneho posúdenia veci v súvislostiach, ktoré on prezentuje v tomto podaní. Opakovane uviedol, že namieta aj to, že súd I. stupňa rozhodol bez toho, aby si postupom podľa § 398 ods. 1 Tr. por. preveril navrhovaným znaleckým skúmaním jeho tvrdenia vzťahujúce sa k ospravedlňeniam z hlavného pojednávania, ktorých pravosť namieta. Mal za to, že vykonanie posledného hlavného pojednávania na ktorom bol odsudzujúci rozsudok bolo nezákonné, pričom došlo k porušeniu zákona v jeho neprospech a zároveň aj k odňatiu možnosti uplatňovať svoje práva, ktoré mu zákon priznáva.

Záverom uviedol, že sa pridriava všetkých tvrdení uvádzaných v návrhu na povolenie obnovy konania a jeho doplneniach. Mal za to, že pokiaľ by súd I. stupňa použil správny výklad zákona pri posudzovaní toho, čo je možné považovať za nové dôkazy a skutočnosti, spôsobilé privodiť zmenu skutkových zistení a tým aj zmenu výroku o vine a treste, tak by bolo jednoznačne preukázané splnenie podmienok na povolenie obnovy konania.

Navrhol, aby odvolací súd jeho sťažnosti vyhovel a rozhodol nasledovne: Krajský súd v Nitre podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušuje uznesenie súdu I. stupňa a povoľuje obnovu konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/19/2022 zo dňa 06.04.2023, právoplatným 10.06.2023 a zrušil výrok o vine, výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežné, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Primárne nadriadený súd konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy uvedené vo vyššie citovanom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel alebo či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu.

V danom prípade sa odsúdený domáhal povolenia obnovy konania v trestnej veci, ktorá bola právoplatne skončená rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 13.04.2022 sp. zn. 1T/19/2022, právoplatným čo do viny a trestu dňa 10.06.2023 a čo do škody 16.06.2023, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol s použitím § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/132/2019 z 10.08.2022, právoplatného v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/84/2022 z 08.02.2023 a zároveň boli zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Taktiež mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov a bola mu uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému – Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. vo výške 102,20 eur, ktorá bola zároveň so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Nadriadený súd, po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a rozhodol správne, keď návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že nezistil podmienky obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por. V odôvodnení napadnutého uznesenia zrozumiteľne a v dostatočnej miere uviedol dôvody, pre ktoré nevzhliadol naplnenie podmienky obnovy konania na podklade argumentácií uvedených odsúdeným v podanom návrhu, s ktorými sa ako vecne správnymi a zákonnými nadriadený súd stotožňuje a na ne poukazuje.

Zároveň poukazuje, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý neslúži na revíziu právoplatného rozhodnutia ani na opätovné hodnotenie už vykonaných dôkazov, ale výlučne na odstránenie skutkových omylov, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia.

Podmienkou obnovy konania sú nové skutočnosti alebo nové dôkazy, ktoré existovali už v čase pôvodného konania, neboli súdu známe a same osebe alebo v spojení s už vykonanými dôkazmi môžu

viesť k priaznivejšiemu rozhodnutiu pre odsúdeného. Námietky smerujúce proti procesnému postupu súdu, hodnoteniu dôkazov alebo právnomu posúdeniu veci, nie sú dôvodom obnovy konania, ale patria do riadnych opravných prostriedkov.

Odsúdený v predmetnom návrhu neuvádza žiadne skutočne nové dôkazy, ale opakovane sa domáha prehodnotenia dôkazov známych už v pôvodnom konaní, doplnenia dokazovania, prípadne vykonania dôkazov spôsobom, ktorý mohol a mal uplatniť v pôvodnom konaní.

K námitkam odsúdeného je potrebné uviesť, že zo spisového materiálu jednoznačne vyplýva doručenie rozsudku odsúdenému, ktoré je preukázané doručenkou, ktorá má povahu verejnej listiny. Odsúdený v návrhu ani v sťažnosti nepredložil žiadny nový dôkaz, ktorým by hodnoverne spochybnil pravosť alebo správnosť doručenia. Ide o skutočnosť, ktorá bola súdu známa už v pôvodnom konaní, resp. vyplýva priamo zo spisu, a preto nemôže byť považovaná za novú skutočnosť v zmysle § 394 Tr. por. Navyše ide o procesnú námietku, ktorú mohol odsúdený uplatniť v riadnom opravnom prostriedku, čo však neurobil. K námitke nezákonného vykonania hlavného pojednávania v neprítomnosti odsúdeného nadriadený súd poukazuje taktiež na skutočnosti, ktoré jednoznačne vyplývajú zo spisového materiálu a to, že odsúdený bol v čase hlavného pojednávania vo výkone trestu, odkiaľ aj svoju žiadosť zasielal, výslovne požiadal o konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti a súčasne žiadal zrušiť eskortu a dokonca doložil aj svoje ospravedlnenie pre poškodenú, ktoré vôbec nespochybňuje. Za týchto okolností bol postup súdu I. stupňa v súlade s Trestným poriadkom a nešlo o konanie proti vôli odsúdeného. Skutočnosť, že odsúdený dodatočne spochybňuje vlastný súhlas, nie je novou skutočnosťou, ale iba zmenou jeho procesného postoja. Navrhované znalecké skúmanie pravosti jeho tvrdení smeruje k opakovaniu už známej skutočnosti, ktorú nie je možné považovať za skutočnosť novú. Ide o účelovú procesnú obranu odsúdeného, nie o nový dôvod obnovy konania.

Námietka týkajúca sa údajného procesného pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho práv na obhajobu, taktiež nepredstavuje novú okolnosť ani nový dôkaz, keďže odsúdenému bola známa už v čase pôvodného konania súdu I. stupňa a mohla byť odsúdeným uplatnená v odvolacom konaní, preto ju nadriadený súd považoval za právne irelevantnú.

Nadriadený súd v tejto súvislosti pripomína, že obnova konania nie je prostriedkom na dodatočné preskúmavanie dodržania procesných práv, ak tieto neboli napadnuté riadnym opravným prostriedkom. K námitke nezákonného vykonania dôkazu ohľadne znalca Ing. Ladislava Bedecsa nadriadený súd uvádza, že zo spisu vyplýva, že obžalovaný aj jeho obhajca výslovne súhlasili s čítaním znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní, po jeho prečítaní odsúdený vyjadril iba nesúhlas so znaleckým posudkom, nie s procesným postupom. Tvrdenie o tom, že znalec mal byť v čase pojednávania mŕtvy nebolo doložené žiadnym novým dôkazom a ani keby bolo pravdivé, nemení skutočnosť, že procesný úkon bol vykonaný so súhlasom strán. Ide opäť o procesnú námietku, ktorá nemá povahu novej skutočnosti v zmysle § 394 Tr. por.

Čo sa týka námietky ohľadne nezákonného použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu, nadriadený súd uvádza, že odsúdenému bol uložený zákonný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 4 mesiace. Proti rozsudku nebolo podané odvolanie žiadnou zo strán, vrátane samotného odsúdeného, rozsudok tak nadobudol právoplatnosť 10.06.2023. Preto otázka správnosti právnej kvalifikácie a použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. je otázkou právneho posúdenia, nie skutkovou otázkou, a preto nemôže byť predmetom obnovy konania. Nadriadený súd mal za to, že odsúdený sa uvedenými námitkami snaží nahradiť zmeškané odvolanie návrhom na obnovu konania, čo však zákon nepripúšťa.

Nadriadený súd konštatuje, že odsúdený v sťažnosti len opakuje námietky uplatnené už v návrhu na povolenie obnovy konania, bez uvedenia akýchkoľvek nových skutočností alebo dôkazov. Súd I. stupňa sa týmito námitkami podrobne, logicky a presvedčivo vysporiadal tak, ako uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia. Sťažnosť odsúdeného preto neobsahuje žiadne nové relevantné argumenty, ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu.

Keďže odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti ani nové dôkazy v zmysle § 394 Tr. por., ktoré by neboli súdu známe v čase pôvodného konania a ktoré by mohli viesť k priaznivejšiemu rozhodnutiu, krajský súd dospel k záveru, že súd I. stupňa rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Uvedené preto viedlo nadriadený súd k zamietnutiu sťažnosti odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.